

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 19 ມິກຣາ 2020 (01-19-2020)

ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃດເວລາຜູ້ອື່ນເປັນທຸກ?

ມີພາບພະຍົນຫຼືລາຍການທີວີໃດແດ່ເວົ້າໃຫ້ເຮົາຄິດຢາກໃຫ້ມີຄວາມຍຸດຕິທັມ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນເຮົາໃຫ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອຄົນທີ່ທົນທຸກຍ້ອນຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມີບາງເລື່ອງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມສູງສຸດໃນປັ້ມຫຼືໃນພາບພະຍົນວົນວຽນຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເປັນທັມຫຼືການຄາຕກັມທີ່ໂຫດຫຼົ່ມທີ່ສຸດ. ໃຜກໍຊອບເລື່ອງທີ່ຜູ້ມີອິດທິພົນພົກບັນຄວາມຜິດໃຫ້ກາຍເປັນຖືກ ແລ້ວຜູ້ທີ່ຖືກລັງແກກັບມາມີບົດບາດເໜືອກວ່າແລະແກ້ຄືນໃນຕອນຈົບ.

ໜ້າເສົ້າໃຈ ຊີວິດຈິງບໍ່ເປັນໄປແນວນັ້ນສເມີ. ເພື່ອນຜູ້ນຶ່ງຮັບໃຊ້ກິຈກັມຂອງໂບດສຳລັບເດັກພາຍໃຕ້ການອຸປຸກຸກ ແລະ ຍ້ອງຍໍຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງ. ນາງຮູ້ດີວ່າຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້ໄດ້ຮັບການອຸປຸກຸກມາຈາກຮັດເຊັ່ງແຕ່ຕອນເປັນເດັກ, ດັ່ງນັ້ນລາວກໍາລັງເຮັດຫຼັງໃນງານລ້ຽງເດັກອຸປຸກຸກຄັ້ງນີ້? ນາງຮູ້ສຶກຫວັ່ນວິຕົກ, ນາງສັງເກດເຫັນວ່າພໍ່ແມ່ບຸນທັມທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້ອາດຫລຽວເບິ່ງລາວວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ “ເຫຼືອບ່າກວ່າແຮງທີ່ລາວຈະຮັບໄດ້.”

ເພື່ອນຂອງຂ້າພຣະເຈົ້າຊອກຫາທາງຊ່ອຍເຫຼືອຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້. ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍສຳລັບນາງ ຍ້ອນປົມດ້ອຍຂອງຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້ທີ່ມີມາຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ. ທ່ານຄົງວາດພາບໄດ້ວ່າ ບາດແຜຂ້າເຮືອຈາກພໍ່ແມ່ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດໄດ້ປະຖິ້ມລາວ ແລະຕໍ່ມາພໍ່ແມ່ບຸນທັມກໍໄດ້ປະຖິ້ມລາວອີກ. ເຖິງປານນັ້ນ ນາງກໍຍັງຢາກຊ່ອຍ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຫວັງໃຍເຮົາເວລາເຮົາເຮັດນຳຄົນທີ່ກຳລັງປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ. ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາຈະສຳແດງອອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ໃນເມື່ອເຮົາຕອບສນອງຕໍ່ຜູ້ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ເປັນທັມແນວໃດແນວນຶ່ງຍາມເຮົາພົບເຫັນຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງເຮົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ : ເອຊາຍາ 58:3-11(ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເອຊາຍາ 58:3-5.

³ປະຊາຊົນຖາມວ່າ “ເປັນຫຼັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຖືສິນອົດເຂົ້າ ໃນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນ? ເປັນຫຼັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງອົດບໍ່ກິນເຂົ້າໃນເມື່ອພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່?” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ຄວາມຈິງກໍຄືວ່າ ໃນເວລາທີ່ພວກເຈົ້າຖືສິນອົດເຂົ້ານັ້ນ ພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ໄດ້ແລະກົດຂີ່ຄົນງານຂອງພວກເຈົ້າ. ⁴ການທີ່ພວກເຈົ້າຖືສິນອົດເຂົ້ານັ້ນພາໃຫ້ພວກເຈົ້າກະທຳຮຸນແຮງທັງທະເລາະຜິດຖຽງກັນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ພວກເຈົ້າຄິດວ່າການຖືສິນອົດເຂົ້າແບບນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຈົ້າຈັ່ງຊັ້ນຫຼື? ⁵ເມື່ອພວກເຈົ້າຖືສິນອົດເຂົ້ານັ້ນ ພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເອງເປັນທຸກ;ພວກເຈົ້າກົມຫົວລົງຕ່າງເໝືອນໃບຫຼ້າອ້ອນໂນ້ມ ແລະບູກະສອບເຂົ້າເທິງຂີ້ເຖົ່າເນັ້ງຕົວລົງນອນ. ອັນນັ້ນບໍ່ທີ່ພວກເຈົ້າເອີ້ນວ່າຖືສິນອົດເຂົ້າ? ພວກເຈົ້າຄິດວ່າເຮົາຈະພໍໃຈນຳການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນຫຼື?”

ການອະທັມແມ່ນການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງບໍ່ທ່ຽງທັມ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຕໍາແໜ່ງຕໍ່າກວ່າ ແລະເຮົາກໍໄດ້ປະສົບມາແລ້ວບໍ່ຮູບແບບໃດກໍແບບນຶ່ງ. ເຮົາກໍໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ເປັນທັມໃນທີ່ສຸດ, ແລະໜ້າເສົ້າໃຈ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍໄດ້ກໍ່ຜົນກັມການບໍ່ຍຸດຕິທັມແກ່ຜູ້ອື່ນ. ການບໍ່ຍຸດຕິທັມໄດ້ໄຜ່ໜ້າອັນດູຮ້າຍຂຶ້ນໃນທາງ ການຈໍາແນກຜິວພັນ ການຈໍາແນກເພດ ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງໃນທຸກຮູບແບບ, ການທໍາລາຍສາສນາ ແລະການທາຣຸນຕ່າງໆ ນີ້ເປັນຊື່ກ່າວມາພຽງບາງຢ່າງ. ເວລາໃດສິດເສຣີພາບກ້າວເຂົ້າສູ່ຊີວິດຖືກປະຕິເສດຕໍ່ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນນຶ່ງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການທໍາແຫ້ງເດັກບໍ່ທັນເກີດ, ບົດບາດໃນການສົ່ງເສີມການຄາຕກັມຕໍ່ຜູ້ປ່ວຍໜັກ ຫຼືການສິດຢາໃຫ້ຄົນແກ່ຕາຍຢ່າງສງົບສຸກ ນີ້ກໍແມ່ນບົດບາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການບໍ່ຍຸດຕິທັມ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອປະພຶດຢ່າງຊອມທັມຕໍ່ຜູ້ອື່ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ລູກຂຶ້ນສູ່ເພື່ອຜູ້ທີ່ຖືກປະຕິບັດຢ່າງບໍ່ເປັນທັມຈາກຜູ້ອື່ນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດຈໍາກັດສະເພາະຄຣິສຕຽນ; ແມ່ນກະທັ້ງຜູ້ຢູ່ນອກຄວາມເຊື່ອກໍເຂົ້າໃຈສັນດານຂອງຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ມີຕິດຕົວ. “ເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຫຼັກການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ ກໍຈໍາລຶກໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາແລ້ວ, ແລະໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບກໍເປັນພຍານເໝືອນກັນ”(ໂຣມ2:15ກ).

ຖືງເຮົາຈະເປັນຄົນບາບກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍຍັງມີຄວາມສໍານຶກໃນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງ. ໜ້າເສັງດາຍພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຕາມມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ປາກ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ດໍາລົງຊີວິດຕາມນັ້ນ. ການປະພຶດພາຍນອກຂອງພວກເຮົາອາດຈົບງາມ ແຕ່ພາຍໃນຍັງຂາດຢູ່. ນີ້ແມ່ນການໜ້າໄຫວ້ຫຼັງຫຼອກ, ແລະບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່ແຕ່ໄດ້ທັນກັບໄປທາຍຸກສັມຍຂອງເອຊາຢາ.

ມີຜົນກໍາໄລຫຼືພັຍອັນຕະລາຍຈາກການປະຕິບັດກິຈກັມທາງສາສນາມີທັງແດ່?

ໃນເອຊາຢາ 58, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຣັດຜ່ານຜູ້ທໍານວາຍເອຊາຢາ ກ່ຽວກັບການຖືສິນອິດອາຫານ ຂອງຊາວອິສຣາເອນ. ພວກເຂົາທໍາທໍາສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຖືສິນອິດອາຫານ (ເອຊາຢາ 58:2-3), ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາຕອບໃນທາງບວກຕາມທີ່ເຂົາຢາກໄດ້. “ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຖືສິນອິດອາຫານໃນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນ? ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງອິດບໍ່ກິນເຂົ້າ ໃນເມື່ອພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່?”

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບການຖືສິນອິດອາຫານຂອງເຂົາ ການກະທໍາພາຍນອກທີ່ບໍ່ປະຕິເສດຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ເພາະວ່າການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຂອງເຂົາບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດຈິງ ທີ່ເຂົາອຸທິດຕົນເພື່ອສແວງຫາພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິນໃຈການຖືສິນອິດອາຫານຂອງເຂົາ ກັບທັງການປະຕິບັດຂອງເຂົາຕໍ່ຄົນອື່ນກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະຕິບັດບໍ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ. ນີ້ແມ່ນຫົວໃຈຂອງກົດບັນຍັດພຣະຄໍາພີເດີມ, ແລະພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະແດງພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່ສອງຂໍ້ທີ່ມີສູນກາງຢູ່ທີ່ຄວາມຮັກ: ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ການຖືສິນອິດອາຫານເປັນສິ່ງທີ່ດີ; ມັນເປັນວິນັຍຍິ່ງໃຫຍ່ຝ່າຍວິນຍານ ຖ້າເຮັດເພື່ອເຫດຜົນທີ່ຖືກຕ້ອງ. ມີຫຼາຍຄົນອິດອາຫານເພື່ອສຸຂພາບຫຼື ຫຼຸດນໍ້າໜັກ. ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ການຖືສິນອິດອາຫານທີ່ເປັນວິນັຍຝ່າຍວິນຍານ ບໍ່ແມ່ນພະຍາຍາມເພື່ອຜົນປະໂຫຍດດ້ານສຸຂພາບທາງຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ; ແຕ່ແມ່ນການສແວງຫາໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ກ່ຽວກັບຄວາມສົງສານ ຊຶ່ງພາໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂປດປານຕອບຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຮົາ; ຊຶ່ງກ່ຽວກັບການຍ້າເຕືອນໃນຄວາມຫົວຂອງເຮົາວ່າພຣະອົງຊົງເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ.

ສິ່ງນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງເຮົາແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເຮົາກະທໍາຢ່າງຍຸດຕິທັມແລະດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາບໍ່ມີຄົນງານຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບເພື່ອກົດຂີ່, ແຕ່ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງນໍາການປະຕິບັດຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ອື່ນແນວໃດໃນທີ່ທໍາງານ, ໃນເຮືອນ, ໂຮງຮຽນ, ໃນຄຸ້ມ, ແລະ ໃນເກມກິລາຂອງເຮົາ ແລະເມື່ອເຮົາໃຫ້ຂໍ້ມູນທາງສື່ສານມວນຊົນ ທັງຄໍາເວົ້າແລະການກະທໍາຂອງເຮົາຄວນສະທ້ອນພຣະຄຣິດ ໃນການຕອບສນອງຕໍ່ຜູ້ອື່ນທີ່ກໍາລັງປະເຊີນກັບການອະທັມ.

2. ເອຊາຢາ 58:6-7.

ການຖືສິນອິດເຂົ້າແບບທີ່ເຮົາຕ້ອງການແມ່ນດັ່ງນີ້: ແກ້ໂສ້ແຫ່ງການກົດຂີ່ ແລະ ບົດແອກແຫ່ງຄວາມອະຍຸຕິທັມ ແລະ ບົດປ່ອຍຄົນທີ່ຖືກກົດຂີ່ໃຫ້ເປັນອິສຣະ. ⁷ຈົ່ງແບ່ງປັນອາຫານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອິດທົວ ແລະ ໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ ຂາດປ່ອນພັກພາອາສັຍ. ຈົ່ງຫາເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ແລະ ຢ່າລະເລີຍໃນການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນມະນຸດ.

ພຣະເຈົ້າປາຖນາໃຫ້ເຮົາສແວງຫາພຣະອົງ, ໂດຍທາງພິທີທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຕ່າງໆ, ແຕ່ໂດຍທາງຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງ. ພວກເຮົາສາມາດພົບເຫັນຄວາມສັມພັນວ່າແທ້ຈິງສຳເລັດ ໂດຍຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດຂອງເຮົາກັບຄົນອື່ນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວກ່ອນນີ້ວ່າ, ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງຄວບຄູ່ກັນໄປ.

ຄວາມສັມພັນເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງການງານໜັກ ແລະ ການຍືນຍົດຄົງທີ່. ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສັມພັນ ແລະ ຜ່ານຄວາມສັມຂອງເຮົາກັບຜູ້ອື່ນ. ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຖືສິນອິດອາຫານ ທີ່ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການນະມັສການຢ່າງແທ້ຈິງ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ນຳສູ່ຊີວິດເຊື່ອຟັງ ແລະ ຮັກຜູ້ອື່ນແທ້ຈິງ. ຄວາມສັມພັນທຸກຢ່າງຄວນມີຮາກຖານ ແລະ ເຕີບໃຫຼ່ໃນພຣະອົງ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຄວນກວມໄປເຖິງທິດທາງທີ່ເຮົາປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະ ໃນທາງທີ່ເຮົາທຳງານເພື່ອປົກປ້ອງຄົນອື່ນ.

ປ່ອນໃດທ່ານເຫັນການດຳເນີນງານຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທັມ ແລະ ກົດຂີ່ຢູ່ໃນວັດທະນະທັມທຸກວັນນີ້?

“ການຖືສິນອິດອາຫານ” ທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກລວມທັງການກະທຳສະເພາະທີ່ນຳພາເຮົາເຂົ້າໄປໃກ້ທົວໃຈພຣະອົງແມ່ນທາງທີ່ເຮົາສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ບົດບາດທັບມ້າງໂສ້ຂອງຄວາມ ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ແກ້ເຊືອກຂອງການຈັບກຸມຢ່າງທາຣຸນ. ພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຂັດສົນຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຫາທາງສນອງຄວາມຕ້ອງການຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຖ້າເປັນໄປໄດ້.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ເຕືອນພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຄົນອື່ນເທົ່ານັ້ນ; ພຣະອົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງເພື່ອປັບປຸງທິດທາງທີ່ຄົນອື່ນປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ເຂົາ ແລະ ກະທຳການບໍ່ຍຸດຕິທັມຕໍ່ເຂົາ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ: ຢ່າພຽງແຕ່ “ຫຼີກເວັ້ນສິ່ງບໍ່ດີ”; ຈົ່ງ “ເຮັດສິ່ງດີ”.

ບາງເທື່ອ ສິ່ງຕ່າງໆອາດ ດຳ ຫຼື ຂາວ. ຖືກ ຫຼື ຜິດ. ຊອບທັມ ຫຼື ອະທັມ. ຈົ່ງສັງເກດແມ້ກະທັ້ງຄຳຖາມບາງຂໍ້ອ້ອມແອ້ມກໍຣະນີທີ່ເປັນປະເດັດສຳຄັນຂອງຊີວິດເຊັ່ນ: ການທຳແທ້ໆ. ຕົວຢ່າງ: “ເວລາໃດທາຣິກເປັນທາຣິກແທ້?” ຫຼື “ຈັກອາທິດຢູ່ໃນການຕັ້ງຄັນທີ່ຍອມວ່າທຳແທ້ໆໄດ້?” ພວກເຮົາມັກກວນນ້ຳໃຫ້ຊຸ່ນເລື້ອຍໆ ໃນເມື່ອຄຳຕອບກໍຢູ່ທີ່ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ການທຳແທ້ໆບໍ່ແມ່ນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຕັ້ງໃຈແນວແນ່ ຄາດຫວັງເຂົາທຸກຄົນ! ບໍ່ມີເດັກຄົນໃດເປັນມາ “ໂດຍບັງເອີນ” ຈັກເທື່ອ.

ທ່ານໄດ້ພົບເຫັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືແລງຜົນສຳເລັດໃນເຮືອງນີ້ຢູ່ປ່ອນໃດ?

3. ເອຊາຢາ 58:8-11.

⁸ແລ້ວກະຣຸນາຂອງເຮົາຈະສ່ອງແສງ ດັ່ງຕາເວັນຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ບາດແຜຂອງເຈົ້າກໍຈະຖືກປິ່ນປົວໃຫ້ດີໄວ. ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າເພື່ອຊ່ອຍຊູເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນພັຍຢູ່ສເມີ; ເມື່ອເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ ເຮົາຈະປົກປັກຮັກສາເຈົ້າຮອບດ້ານ. ⁹ເມື່ອເຈົ້າອ້ອນວອນຫາເຮົາ ເຮົາກໍຈະຕອບເຈົ້າ. ເມື່ອເຈົ້າເອີ້ນຫາເຮົາ ເຮົາກໍຈະຂານຕອບເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າຫາກເຂົາກົດຂີ່ຄົນອື່ນ ເລີກຈາກການດູໝິ່ນທຸກປະການ ແລະ ເຂົາເວົ້າຄຳຊົ່ວຊ້າທຸກຢ່າງ; ¹⁰ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ອາຫານແກ່ຜູ້ທີ່ອິດທົວ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂັດສົນມີຄວາມອົ່ມໃຈ ແລ້ວຄວາມມືດທີ່ອ້ອມຮອບເຈົ້ານັ້ນ ກໍຈະປ່ຽນເປັນແຈ້ງໃນຕອນກາງເວັນ. ¹¹ແລ້ວເຮົາກໍຈະນຳພາເຈົ້າໄປສເມີ ແລະ ຈະໃຫ້ເຈົ້າອົ່ມໃຈກັບສິ່ງທີ່ດີທັງຫຼາຍ. ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັງຈະໃຫ້ຢູ່ດີ

ກິນດີດ້ວຍ. ເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງສວນທີ່ມີນ້ຳຫຼໍ່ລ້ຽງຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ເປັນນ້ຳພຸ້ທີ່ບໍ່ແຫ້ງເປັນຈັກເທື່ອ.

ຈະມີຫຼັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າທັນໜ້າທາການຖືສິນອິດອາຫານສູ່ການປະຕິບັດທີ່ຊອກຫາການລ້ຽງດູ, ການຊ່ອຍກູ້, ແລະ ຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ຂັດສົນແລະທົນທຸກຍ້ອນຄວາມບໍ່ເປັນທັມ? ພຣະເຈົ້າຈະນຳພຣະພອນມາສູ່ຊີວິດເຮົາ.

- **ການສຖິດນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.** ຂໍພຣະຄັມພິກສຳກັບແສງສວ່າງກັບການສະຖິດນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ກ່ອນໃນເອຊາຢາ 9:2 ກ່າວວ່າ ພຣະເມຊີອາດຈະສະເດັດມາດັ່ງ “ແສງສວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຼ່ງ”.
- **ການປິ່ນປົວຂອງພຣະເຈົ້າ.** ເວລາເຮົາມາຫາພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໃຫ້ອະພິຍ, ເສີມສ້າງ ແລະປິ່ນປົວເຮົາ. ພຣະເມຊີອາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຈະເປັນຜູ້ປະທານການປິ່ນປົວໃຫ້ດ້ານຮ່າງກາຍດີຄົນ.
- **ການປົກປັກຮັກສາ.** “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຊອບທັມຂອງເຮົາ” (ເຢຣາມີ 33:16). ເວລາເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ, ພຣະອົງອ້ອມກອດເຮົາ ແລະ ປົກປັກຮັກສາເຮົາ. ພວກເຮົາຢາກໄດ້ຫຼາຍສຳໃດ ຍິ່ງກວ່າການຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ເບື້ອງໜ້າແລະເບື້ອງຫຼັງຂອງເຮົາ!
- **ຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງພຣະເຈົ້າ.** ການຕອບເຮົາມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໄດ້ຍິນ; ພຣະອົງຕອບແລະກ່າວວ່າ, “ເຮົາຢູ່ນີ້” (ຂໍ້9). ມີຫຼັງດີກວ່າຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແຫ່ງຈັກວານໄດ້ຍິນແລະຕອບ ໃນຍາມເຮົາຮ້ອງໄຫ້ເອີ້ນຫາພຣະອົງ?
- **ການຈັດຫາຂອງພຣະເຈົ້າ.** ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຫ່ວງໃຍຄວາມຂັດສົນຂອງເຮົາ ແລະຈັດຫາໃຫ້. ຄົນເຮົາບໍ່ມັກຈະເຫັນການກ້າວເຂົ້າຊ່ອຍຜູ້ທົນທຸກຍ້ອນຄວາມບໍ່ຊອບທັມວ່າເປັນທາງເລືອກທີ່ “ສລາດ”; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະພອນໄດ້ມາຈາກການຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າກໍຄຸ້ມຄ່າ. ຖ້າເຮົາເຂົ້າຮ່ວມພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ ແລຄົນທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງ, ພຣະອົງອວຍພອນ.

ມີຄວາມພົວພັນກັນແນວໃດຮະຫວ່າງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ ແລະທາງທີ່ເຮົາຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະນຳໃຊ້ທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດເພື່ອຊ່ອຍຄົນທີ່ຖືກກະທຳທີ່ບໍ່ຊອບທັມ? ຈົ່ງເບິ່ງການນຳໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

- **ກວດເບິ່ງໃຈຂອງທ່ານ.** ຈົ່ງອະທິຖານກ່ຽວກັບການປະພຶດຂອງທ່ານຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງບໍ່ເປັນທັມ. ຈົ່ງສາຣະພາບຄວາມເມີນເສີຍ, ຄວາມບໍ່ຫ່ວງໃຍ, ຫຼື ການອະຄະຕິຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ.
- **ກວດເບິ່ງອ້ອມຮອບທ່ານ.** ຂໍພຣະເຈົ້າເຜີຍສິດ ທີ່ບໍ່ຊອບທັມຕໍ່ໜ້າທ່ານ. ຂໍຄວາມກ້າຫານແລະທົດທາງຕິດຕາມການນຳພາຂອງພຣະອົງ.
- **ຈົ່ງກວດເບິ່ງໂອກາດຂອງທ່ານ.** ຈົ່ງຮ່ວມງານກັບຄົນອື່ນເພື່ອຊ່ອຍຜູ້ທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ. ຕົວຢ່າງ, ຈົ່ງອາສາສັມກເຂົ້າຮ່ວມສູນກາງຜູ້ຖືພາສຸກເສີນ ຫຼື ພັນທະກິດສຸມໃສ່ຜູ້ສູງອາຍຸ.

ພວກເຮົາຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດສ່ວນຂອງເຮົາ. ຖ້າທ່ານຄິດບໍ່ອອກວ່າຈະເຮັດຫຼັງ, ຈົ່ງອະທິຖານທູນຂໍພຣະເຈົ້າ. ຢ່າພາດຈາກພຣະພອນການຮັບໃຊ້ ແລະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄົນອື່ນ!

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI